

Roksana Bielecka
Nr albumu 82474

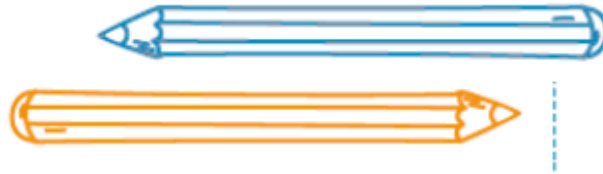
Julia Wrońska
Nr albumu 82456

Pomóżmy Zuri spełniać marzenia

Warszawa 2020

Design Thinking – karta projektu

„Pomóżmy Zuri spełniać marzenia”

1. Opis wyzwania projektowego

Narastająca presja polityczna i demograficzna, związana ze zwiększającą się migracją ludności afrykańskiej, stawia nowe wyzwania przed wysoko rozwiniętymi krajami zachodu, a przede wszystkim przed Europą. Kraje te podejmują działania zapobiegające masowej fali migracji ludności afrykańskiej, spowodowanej narastającymi problemami do których należą:

- narastające przeludnienie oraz skrajne ubóstwo
- niskie zarobki i dysproporcja w poziomie życia pomiędzy Afryką a innymi kontynentami
- oraz zmiany klimatyczne, które wiążą się ze spadkiem produkcji rolnej, pustynnieniem oraz wyczerpywaniem zasobów naturalnych w tym, przede wszystkim wody i ziemi rolnej .

Warto podkreślić, iż na zwiększenie presji migracyjnej wpływa także wzrost ambicji młodych obywateli Afryki, którzy upatrują w Europie lepszych możliwości rozwoju oraz szansy na wyższe zarobki i standard życia.

Dlatego też, bogate kraje zachodu podejmują działania mające na celu wypracowanie i realizację spójnej, dobrze finansowanej oraz długoterminowej strategii pomocowej w obszarach takich, jak:

- tworzenie nowych miejsc pracy, przede wszystkim w II i III sektorze gospodarki
- przeciwdziałanie negatywnym skutkom wzrostu ludności i zmian klimatycznych
- wspieranie demokratyzacji życia społecznego i politycznego
- promowanie praw człowieka oraz
- walka z korupcją.

Coraz częściej dyskutuje się o tzw. „Planie Marshalla dla Afryki”, opartym na czterech osiach priorytetowych. W swojej pracy skupimy się na pierwszej, najważniejszej osi priorytetowej, która obejmuje szeroko rozumiane tworzenie miejsc pracy. Poprzez tworzenie miejsc pracy rozumie się tu nie tylko bezpośrednie wsparcie tworzenia miejsc pracy ale także prace nad rozwojem sektora energetycznego, w wykorzystania odnawialnych źródeł energii, budową sieci transportowych oraz wsparciem handlu. Jednak najistotniejszym z naszego punktu widzenia elementem tej osi jest stworzenie systemu edukacji dostosowanego do realnych potrzeb zarówno rynku pracy, jak i ludności. To właśnie na ten cel chcielibyśmy przeznaczyć środki

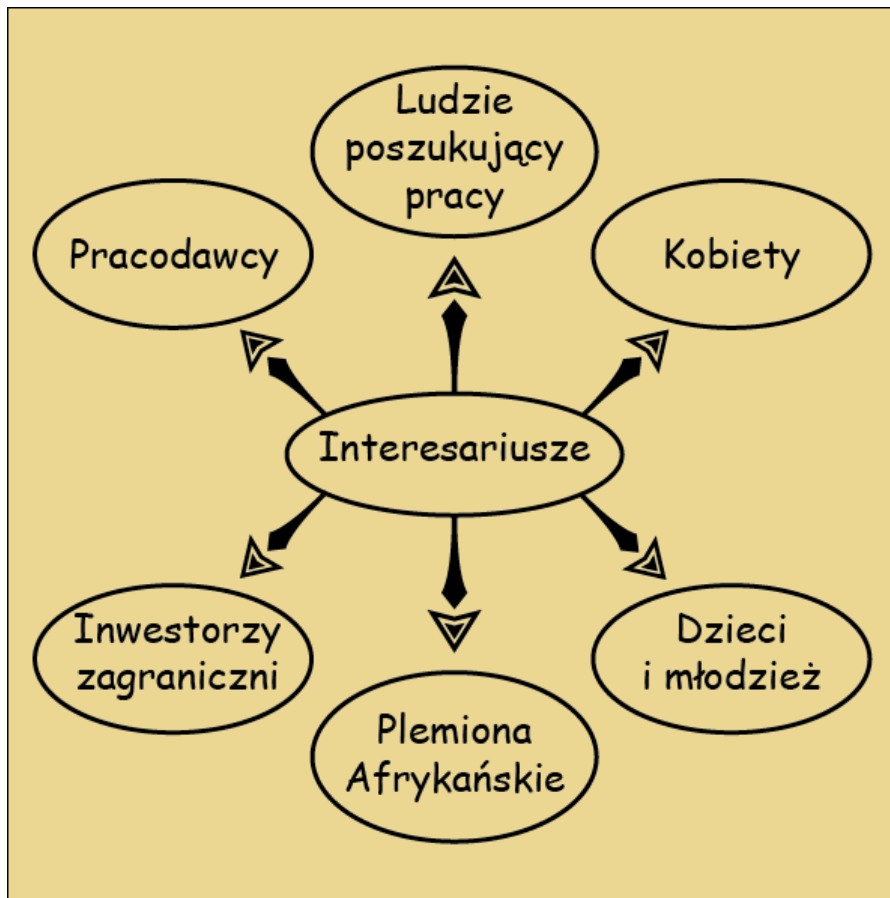
z budżetu Unii Europejskiej w ramach kontynuacji programu TuningAfrica. Wierzymy, że to właśnie inwestycje w ludzi, ich rozwój przyniosą największe efekty i przyczynią się do stopniowego zmniejszania napięcia społeczno - politycznego w Afryce¹.

2. Empatyzacja

Jako obywatele wysoko rozwiniętych krajów zachodu często nie zdajemy sobie sprawy, jak bardzo złożonym problemem jest brak dostępu do edukacji. Nie dotyczy on tylko, jakby się mogło wydawać najmłodszych dzieci, ale całych społeczeństw. W wielu państwach Afryki dostęp do edukacji zależy od wielu czynników, takich jak zamożność rodziny, czy płeć. Trudności napotykanie w tak młodym wieku uniemożliwiają dzieciom dobry start w przyszłość. Dlatego tak ważne jest zwrócenie uwagi na złożoność problemu.

¹ Opracowanie własne na podstawie: W. Wilk, *Miejsca pracy, przyrost demograficzny, zmiany klimatyczne, migracje. Propozycja „Planu Marshalla” dla Afryki*, Warszawa 2018

Graf 1. Interesariusze

Źródło: opracowanie własne, autorzy: Roksana Bielecka, Julia Wrońska

Pierwszą, najważniejszą grupą interesariuszy, którzy są związani z naszym wyzwaniem projektowym są dzieci, młodzież. To właśnie ich bezpośrednio dotyczy problem braku dostępu do edukacji. i to właśnie im będziemy się starać pomóc. Kolejną grupą interesariuszy są kobiety. Ze względów kulturowych mają one wciąż utrudniony dostęp do edukacji, szczególnie jej wyższych poziomów. Brak wykształconych ludzi wpływa pośrednio na niski współczynnik do inwestycji zagranicznych w Afryce. Pracodawcy nie chcą inwestować środków w kapitał ludzki, który nie jest dostosowany do potrzeb rynków zachodnich. Inwestycje w edukację przyczynią się więc do wzrostu takich inwestycji oraz tworzenia nowych miejsc pracy, a co za tym idzie spadku bezrobocia oraz wzrostu poziomu życia ludności. Jedną z grup, która w krótkofalowej perspektywie może ucierpieć wskutek podjętych przez nas działań są rdzenne plemiona afrykańskie, które będą musiały dokonać zmian w postrzeganiu roli edukacji oraz roli kobiet.

Grupą do której skierujemy swoje działania będą młodzi, wchodzący w dorosłe życie ludzie. W szczególności skupimy się na zwiększeniu dostępu do edukacji wyższej dla kobiet. Jak pokazują przeprowadzone w 2018 roku badania dotyczące dostępu kobiet do edukacji wyższej w Afryce², w większości krajów afrykańskich dziewczęta i kobiety są dyskryminowane na wszystkich poziomach edukacji. Różnica ta jednak znacząco pogłębia się w szkolnictwie wyższym, zwłaszcza w zakresie przedmiotów ścisłych. Jednak należy pamiętać, że dyskryminacja kobiet w Afryce przejawia się na wielu płaszczyznach. Publikowany corocznie przez Światowe Forum Ekonomiczne “The Global Gender Gap Report³” wskazuje, że kraje południowo-wschodniej oraz północnej Afryki w będą potrzebować prawie 140 lat, aby zniwelować różnice w traktowaniu płci. Dla porównania kraje Europy zachodniej potrzebują tylko 54 lat, czyli niemalże trzykrotnie mniej. Według tego raportu, w Ghanie, kraju w którym planujemy rozpocząć swoje działania, dostęp do trzeciego stopnia edukacji ma 17,7% mężczyzn oraz 13,6% kobiet. Różnica ta może nie wydawać się znacząca, jednak gdy dodamy do tego fakt, że kobiety w Ghanie stanowią zaledwie 37% pracowników o profilach technicznych, problem dyskryminacji staje się znacznie poważniejszy. Badania Uniwersytetu w Ohio, dotyczące doświadczeń kobiet studiujących na publicznych uczelniach w Ghanie, pokazały, że pomimo podjętych działań, kobiety wciąż stanowią nieznaczny procent studentów oraz pracowników akademickich.⁴ Profil przedstawicielki grupy znajduje się poniżej.

² E. Van Houweling, M. E. Christie & A. A. Rahim, *Women’s access and experience in higher education agricultural programs in Africa, Gender and Education*, 2018 <https://doi.org/10.1080/09540253.2018.1495832> (dostęp: 04.06.2020)

³ World Economic Forum, *Global Gender Gap Report 2020*, http://www3.weforum.org/docs/WEF_GGGR_2020.pdf (dostęp: 04.06.2020)

⁴ A. Adusah-Karikari, *Experiences of Women in Higher Education: A Study of Women Faculty and Administrators in Selected Public Universities in Ghana*, Ohio University, Ohio 2008.

IMIĘ I NAZWISKO
Zuri M'Baku

PŁEĆ

WIEK

18

KRAJ

CYTAT

„Marzenia stają się rzeczywistością, kiedy zwracamy na nie uwagę”
~ Queen Latifah

KTO TO?

Jest ona wzorową uczennicą miejscowego liceum. Cechuje ją ambicja, pracowitość i determinacja w dążeniu do celu. Popiera akcje feministyczne i zmierza się codziennie z problemami związanymi z nierównością, biedą i niską jakością wykształcenia w Ghanie.

JAKI MA CEL?

Zuri chciałaby w przyszłości mieć wyższe wykształcenie oraz dobrze płatną pracę. Marzy o zostaniu lekarzem. Pragnie też większej niezależności oraz podszkolenia się w języku angielskim, ponieważ chciałaby kiedyś zwiedzić różne zakątki świata.

JAKIE MA NASTAWIENIE?

Dziewczyna ma pozytywne nastawienie i nadzieję na lepsze jutro. Wierzy, że współpraca jest kluczem do stworzenia lepszego świata. Martwi się jednak, ponieważ zdaje sobie sprawę, jak ciężko zmotywować ludzi do działania.

Obraz 1. Persona - karta mieszkańca

Źródło: opracowanie własne, autorzy: Roksana Bielecka, Julia Wrońska

3. Definiowanie wyzwania

Naszym celem jest stworzenia sieci szkolnictwa wyższego, opartego o światowe standardy, promującego równouprawnienie kobiet i mężczyzn. Chcemy pomóc młodym ludziom, a przede wszystkim kobietom, umożliwiając im kształcenie się w dogodnych warunkach oraz wzmocnić ich konkurencyjność na rynku pracy, aby zapewnić im dobry start w przyszłość oraz poprawić warunki bytowe. Nasze działania powinny jednak przyczynić się również w długofalowej perspektywie do redukcji innych problemów Afryki, ponieważ uważamy, że wykształcone społeczeństwo oparte na zasadach równouprawnienia i tolerancji jest najlepszym kluczem do rozwoju, redukcji ubóstwa i innych problemów społecznych, gospodarczych oraz środowiskowych z jakimi zmagają się Afryka.

4. Generowanie pomysłów

Podczas przeprowadzonej przez nas burzy mózgów wygenerowane zostało 12 pomysłów, które pomogą rozwiązać problem braku dostępu do edukacji wyższej w Afryce oraz dyskryminacji młodych kobiet w ich dążeniu do różnych ścieżek kształcenia. Wszystkie pomysły zakładają wykorzystanie środków z budżetu Unii Europejskiej. Oto one:

1. Stypendia dla młodych Afrykańczyków na uczelniach znajdujących się na terenie Unii Europejskiej;
2. Organizacja 3-miesięcznych praktyk na terenie krajów członkowskich UE;
3. Szkolenia online prowadzone przez specjalistów z Europy;
4. Darmowa aplikacja dla absolwentów szkół z dostępem do kursów organizowanych przez uczelnie znajdujące się na terenie Unii Europejskiej;
5. Stworzenie programu stypendialnego dla Afryki, opartego na programie “Erasmus”;
6. Organizowanie wyjazdów na zasadzie “Work&Travel” dla ludności afrykańskiej;
7. Dofinansowanie uczelni afrykańskich;
8. Budowa nowego kompleksu szkół o profilach kształcenia dostosowanych do potrzeb rynku;
9. Stypendia w krajach Afrykańskich o najwyższym poziomie edukacji;
10. Bezpośrednie dofinansowanie dla najlepszych uczniów na studia w Europie;

11. Darmowe szkolenia przeznaczone dla różnych grup wiekowych prowadzone przez specjalistów w różnych miastach trwające około 3 dni na miasto/wieś;
12. Prowadzenie wyjazdów "Work&Travel" do krajów afrykańskich z krajów członkowskich UE - zatrudnienie jako nauczyciele opłacani przez UE;

Po przeanalizowaniu wygenerowanych pomysłów za najlepszy został uznany pomysł ósmy, tj. budowa nowego kompleksu szkół o profilach kształcenia dostosowanych do potrzeb rynku. Pomysł jednak, już na etapie generowania pomysłów został zmodyfikowany i w ostatecznej formie będzie on polegał nie tylko na budowie nowych kompleksów, ale także wykorzystaniu istniejącej już infrastruktury uczelnianej w Afryce oraz wdrożeniu jej w nowy system szkolnictwa wyższego, który będzie dostosowany do potrzeb rynku pracy.

5. Prototypowanie

Z powyższej listy pomysłów uznaliśmy, że najlepszym rozwiązaniem będzie podpunkt 8, czyli budowa nowego kompleksu szkół o profilach kształcenia dostosowanych do potrzeb rynku. W planach długoterminowych za fundusze UE zamierzamy wybudować wiele placówek dydaktycznych, umożliwiających wyższą edukację w Afryce. Początkowo jednak chcemy skupić się na 1 placówce w Ghanie w celu sprawdzenia efektywności projektu. Prototyp naszego projektu znajduje się pod opisem, na stronie nr 9.

Uniwersytet będzie dawał wiele możliwości kształcenia, szczególnie tych w dziedzinach najpotrzebniejszych w kraju. Będzie można uczęszczać na kierunki różnych wydziałów - biologiczno-chemiczny (medycyna, pielęgniarstwo, weterynaria, rolnictwo), informatyczny (programowanie, grafika komputerowa, informatyka), matematyczno-fizyczny (ekonomia, budownictwo, elektronika, mechanika, architektura) i humanistyczny (prawo, pedagogika, psychologia). Potem oczywiście będzie więcej kierunków. Kierunek będzie otwarty bez względu na liczbę zgłoszeń. Jednakże, gdy liczba ta będzie wyjątkowo mała będzie możliwość uczestnictwa w zajęciach online prowadzonych przez europejskie placówki. Będą przeznaczone do tego specjalne sale z komputerami i projektorami, z których wyświetlane będą zajęcia. Ze względu jednak, iż istnieje problem z elektrycznością w Afryce, zamierzamy zainstalować panele słoneczne na dachu szkoły, które pomogą zasilić sprzęty elektroniczne.

Studia natomiast planowo mają trwać o 2 lata dłużej niż w standardach europejskich. Ma to swoje podłoże w tym, że przez pierwszy rok nadrabiane będą braki wiedzy z

poprzednich lat. Będzie to polegać na uczeniu się przedmiotów takich jak matematyka, fizyka, geografia, biologia, chemia i tym podobnych, w zależności od wybranego kierunku. Zwrócimy też uwagę na rozwój piśmiennictwa. Chcemy tym samym ułatwić wyższą edukację tym, którzy nie mieli wcześniej możliwości rozwoju. Z tego powodu również system przyjęć będzie polegał na zwyczajnym wykazywaniu chęci ze strony ubiegającego się o miejsce. Nie będzie wymagać początkowo żadnej dokumentacji potwierdzającej poprzednie kształcenie się lub jego brak.

Przez drugi rok edukacji pragniemy skupić się wyłącznie na szkoleniu studentów języka angielskiego, żeby umożliwić im późniejszą opcję e-learningu. Będzie też możliwość dobrania sobie drugiego języka. Wierzymy, że będzie to bardzo pomocne, ponieważ umożliwi to globalizację w Afryce. Przyszli pracownicy będą posługiwać się płynnie w języku angielskim, bądź innym, co zachęci wielkie światowe firmy do otwierania nowych miejsc w pracy w państwach afrykańskich, zwiększając tym samym PKB.

Ze względu iż zapewnimy podaż pracy, z czasem pojawi się popyt na rynku. Zaczną budować się i powstawać nowe biurowce, szpitale, itp. w celu zatrudnienia wykształconego nowego pokolenia. Na uczelniach znajdą też prace osoby bez wyższego wykształcenia - sprzątaczk, woźni, czy kucharki. Gospodarka Afryki zacznie powoli rozkwitać.

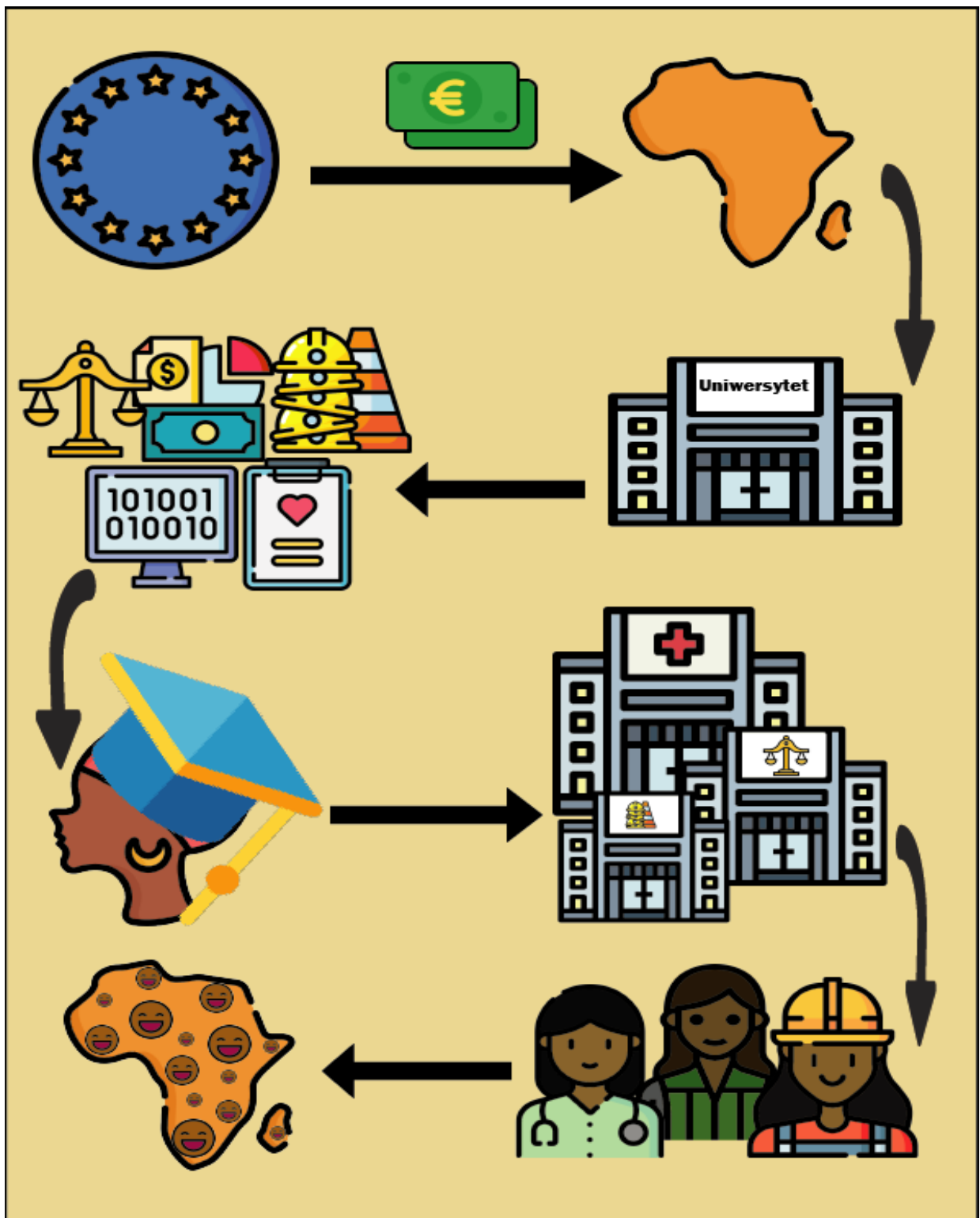
Nie można jednak zapomnieć, że poprzez swoją akcję pomocy Afryce chcemy też skupić się na nierówności kobiet. W związku z tym chcemy zachęcić szczególnie kobiety do wyższej edukacji, żeby dać im możliwość dalszego rozwoju osobistego i możliwości pracy. Podczas zajęć kobiety będą zachęcane do wyrażania swojej opinii i bycia niezależnym od grupy. Będzie zwracane dużo uwagi na równe traktowanie obydwu płci.

Projekt uznajemy za dobrze przemyślany, chociaż zawsze mogą nastąpić komplikacje wymagające modyfikacji. Istnieją pytania na które ciężko sobie odpowiedzieć. Jak naprawdę uporać się z problemem elektryczności w Afryce? Czy połączenie internetowe podczas nauczania online będzie wystarczająco sprawne? Czy rok wystarczy, żeby zapewnić poziom języka i wiedzy na odpowiednim poziomie? Na jakiej podstawie wykluczać przy naborze, jeśli wystąpi nadmiar chętnych w porównaniu do liczby miejsc?

Póki co, ciężko znaleźć odpowiedź na takie pytania, ponieważ dopiero po wdrożeniu projektu, będzie można stwierdzić, jak to wygląda. Wtedy będzie można wprowadzać modyfikacje

do planu. Na ten moment jednak przewidujemy pomyślny układ zdarzeń i wierzymy, że całość zakończy się sukcesem.

Obraz 2. Model planu pomocy Afryce

Źródło: opracowanie własne, autor: Roksana Bielecka

Bibliografia:

Adusah-Karikari A., *Experiences of Women in Higher Education: A Study of Women Faculty and Administrators in Selected Public Universities in Ghana*, Ohio University, Ohio 2008

Van Houweling E., Christie M.E. & Rahim A.A., *Women's access and experience in higher education agricultural programs in Africa*, *Gender and Education*, 2018
<https://doi.org/10.1080/09540253.2018.1495832> (dostęp: 04.06.2020)

Wilk W., *Miejsca pracy, przyrost demograficzny, zmiany klimatyczne, migracje. Propozycja „Planu Marshalla” dla Afryki*, Warszawa 2018

World Economic Forum, *Global Gender Gap Report 2020*, http://www3.weforum.org/docs/WEF_GGGR_2020.pdf (dostęp: 04.06.2020)